19/02/2020

Η ζωή της Αγ. Φιλοθέης και η πορεία της μέσα από την έμμετρη λογοτεχνία

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πώς θα μπορούσε το Άγιο αυτό πλάσμα να διαφύγει του χριστιανού λογοτέχνη την γραφίδα και τον οίστρο! Το παρακάτω ποίημα αποδίδει με τρόπο γλυκό και ελκυστικό, την ζωή, τις πράξεις, τις στάσεις και την εκδημία στον Νυμφίο της Κυράς των Αθηνών, Αγίας Φιλοθέης.

Πρώτη κυρά ἀρχόντισσα, δόξα τῶν Ἀθηναίων,
Ρωμαΐϊκη παράδοσι φέρει ἀπό γονέων.
Κι ἄν λιτανεύῃ τόν σταυρό συζύγου τοῦ δυνάστου,
τόν νοῦ της πάντα προσκολλᾷ στό θέλημα τοῦ Πλάστου.
Ὑπομονή κατήρτισε, ποθήσασα τήν νῆψι,
ἡ Χάρις τήν ἑτοίμαζε γιά Σχήματος τά ὕψη.
Ὡς ἔφυγεν ὁ σύζυγος, τόν κόσμον ἀπαρνήθη
κι ἀπό Ρεγγίνα καί κυρά τό ράσο ἐνεδύθη.
Καί ἔλαβε τό ὄνομα Μητέρα Φιλοθέη,
ἔθεσεν ὑπό πτέρυγας τά ὀρφανά καί βρέφη.
Πλοῦτον της ἐδαπάνησε πρός δόξαν τοῦ Κυρίου,
στά χνάρια ἐπορεύθηκε Μεγάλου Βασιλείου.
Σύναξε ἡ Γερόντισσα μελλοντικές Ἀμμάδες,

ἐφώτισε μέσ᾽ τίς Μονές ἀγράμματους ραγιάδες.
Σέ ὅσα μέρη διάβηκε, ἔκτισε Παρθενῶνες
καί μαρτυρεῖται ἔργον της ἀγάπης στούς αἰῶνες.
Ἀλήθεια, πῶς ἐβάσταξε μέγεθος τῆς ὀδύνης,
τόν πόνον ὡς ἐβίωνε πάσης τῆς Ρωμηοσύνης!
Ὀρθόδοξα ἰδανικά, ἄσκησι καί θυσία,
μέ λόγον της μετάγγιζε, Γερόντισσα Ὁσία!
Κατέστησε τό ἔργον της Φάρον τῆς Ἐκκλησίας,
τοῦ πονεμένου Γένους μας ἐλπίδα σωτηρίας.
Τί κι ἄν ὁ Τοῦρκος βλοσυρός, μέ μῖσος τήν κεντοῦσε,
ἀγάπη ἐξεχείλιζε κι ὅλα τά λησμονοῦσε.
Καθηγουμένη ταπεινή, Ἁγία Φιλοθέη,
Μοναχισμόν καί προσφορά στόν κόσμον καταθέτει.
Πόσες ψυχές συμμάζεψε εἰς τά ἱδρύματά της,
κάθαρσιν, φωτισμόν Θεοῦ, ἐβίωναν κοντά της!
Ἔνθεα κατορθώματα, πλοῦτος καί εὐλογία,
νοσοκομεῖο, ἀργαλειόν, σχολειά, οἰκοτροφεῖα.
Προστάτευσαν αἰχμάλωτες τά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν της,
κι Ἀγαρηνός ἀπείλησε σφαγήν μοναζουσῶν της.
“Χριστόν ἐγώ ἠγάπησα, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
δέν θ᾽ ἀρνηθῶ τόν Ἰησοῦν” ἀπάντησις Ὁσίας!
Μαστίγωμα τοῦ τύραννου ἐδέχθη στό σαρκίον
καί ἡ ψυχή φτερούγισε εἰς ποθητόν Νυμφίον!
Φῶς ἡ εὐχή της τοῦ Χριστοῦ, θαύματα ἐνεργοῦσε,
στήν παρακαταθήκη της τό ὅμμα ξαγρυπνοῦσε.
Ἔμπροσθεν πλέον τῆς ὁδοῦ πρός τάς Μονάς τάς ἄνω
ἡ κεφαλή θά κομισθῇ *“μαρτυρικῷ στεφάνῳ”!*
Ὁ τάφος εὐωδίασεν, ἀκέραιον τό σῶμα,
εὑρέθη ὡς ἀνέσκαψαν τό μυρωμένο χῶμα.
Κυρά *“κλεινοῦ τοῦ ἄστεος”,* Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς,
μοναζουσῶν, ἀσκητριῶν, πρότυπον καί προστάτις.
Τό εὖχος σου τό ἱερόν, δυνάμεις ἄς χαρίζῃ,
σέ ὀρφανά κι ἀνήμπορα τήν Πίστιν ἄς στηρίζῃ.
Ὦ, Φιλοθέη τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας κλέος,
σκέπασον κόσμον ἅπαντα, εὖχου Ρωμηῶν τό Γένος.
πηγη.ΧΡΙΣΤΟΫΦΑΝΤΟΣ